

Sygn. akt VU 345/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Stanisław Pilarczyk

Protokolant sekr. sądowy Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2018 r. w Kaliszu

odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 19 lutego 2018 r. znak (...)

w sprawie J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne

Oddala odwołanie

SSO Stanisław Pilarczyk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lutego 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił, że zadłużenie odwołującego J. W. wynosi łącznie, na dzień wydania decyzji, kwotę 17 127,61 zł, z tytułu:

- a) składek na ubezpieczenie zdrowotne od czerwca 1999 roku do grudnia 2003 roku w kwocie 5 240,41 zł;
- b) odsetek za zwłokę w kwocie 10 910,00 zł;
- c) kosztów upomnienia 8,80 zł;
- d) kosztów egzekucyjnych 968,40 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. W., podnosząc, iż zadłużenia, jakie przypisuje mu Zakład Ubezpieczeń Społecznych, uległy przedawnieniu. Organ rentowy, w odpowiedzi na odwołanie J. W., wniósł o jego oddalenie.

Sąd poczynił następujące ustalenia:

J. W. w latach 1998-2004 prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą. Za okresy od czerwca 1999 do grudnia 2003 roku odwołujący nie uregulował obowiązkowych składek na ubezpieczenie zdrowotne. W lutym 2004 roku odwołujący dowiedział się o zadłużeniu z tytułu nieopłaconych składek.

(okoliczności niesporne – zeznania odwołującego [00:06:15][00:20:01]; wykaz zadłużenia – akta ZUS)

W dniu 27 lutego 2004 roku, ówczesny pracodawca odwołującego Przedsiębiorstwo (...) poinformowało Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., o przelaniu kwoty 472,60 zł z zajętego wynagrodzenia za pracę J. W. na poczet jego zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne.

(dowód – pismo Przedsiębiorstwa (...) – akta ZUS)

Dnia 5 kwietnia 2004 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych skierował tytuły wykonawcze do Urzędu Skarbowego w K. o egzekucję należności składowych z tytułu nieuregulowanych składek na ubezpieczenie zdrowotne przez dłużnika J. W.. W okresie od 2004 roku do dnia 6 października 2015 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko J. W., ale egzekucja była bezskuteczna. W dniu 7 października 2015 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego umorzył postępowanie egzekucyjne przeciwko odwołującemu J. W..

(dowód – wykaz działań egzekucyjnych, postanowienie z dnia 7 października 2015 roku o umorzeniu postępowania egzekucyjnego)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2017 roku poz. 1778), zwana dalej ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek jest obowiązany, według zasad wynikających z przepisów ustawy, obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W myśl art. 32 cytowanej wyżej ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2002 roku, należności z tytułu składek ulegały przedawnieniu po upływie 5 lata, a w przypadku przerwania biegu przedawnienia, o którym mowa w ustępie 5, po upływie 10 lat od dnia licząc od dnia, w którym stała się wymagalna.

Na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2002 roku o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2002 roku Nr 241 poz. 2074) od dnia 1 stycznia 2003 roku znowelizowaniu uległ art. 24 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z art. 24 ust. 4 tej ustawy należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Cytowaną ustawą z 18 grudnia 2002 roku dodany został art. 24 ust. 5B, który stanowi, iż bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia wszczęcia do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego oraz postępowania przed sądem.

W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2008 roku (II UZP 5/08, OSNP 2009/1-2/17) podkreślono, iż dziesięcioletni okres przedawnienia, przewidziany w art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 roku Nr 11, poz. 74 j.t. ze zm.), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 18 grudnia 2002 roku o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 241, poz. 2074), znajduje zastosowanie do należności z tytułu składek, które stały się wymagalne przed dniem 1 stycznia 2003 roku, jeżeli do tej daty nie uległy przedawnieniu według przepisów dotychczasowych.

Podobny pogląd zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2011 roku (II UK 313/10, Lex nr 885010), gdzie podkreślono, iż do nieprzedawnionych do dnia 31 grudnia 2002 roku należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne stosuje się nie tylko nowy, wydłużony termin przedawnienia (art. 24 ust. 4 i 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), ale również wszystkie nowe przepisy dotyczące okoliczności mających wpływ na bieg tego terminu, to jest jego przerwanie i zawieszenie, o ile wymienione w nowych przepisach podstawy przerwania lub zawieszenia biegu przedawnienia powstały po tej dacie.

Ustawa z dnia 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. z 2012 roku, Nr 232, poz. 1378) wprowadziła zmianę w art. 24B ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który wszedł w życie 13 stycznia 2012 roku i otrzymał on brzmienie, iż należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu z upływem 5 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne z zastrzeżeniem ust. 5-6.

W art. 27 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy z dnia 16 września 2011 roku postanowiono, iż do przedawnienia należności z tytułu składek, o którym mowa w art. 41b ust. 1 ustawy wymienionej w art. 2 oraz w art. 24 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 11, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 roku, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 roku.

Ustęp 2 tego artykułu stanowi, iż jeżeli przedawnienie, rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 roku, nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Czynności zmierzające do wyegzekwowania należności z tytułu składek uznaje się takie czynności, z których lub z uzasadnienia wynika bezpośrednio, iż zmierzają one do ściągnięcia należności. Nie ulega wątpliwości, iż czynnością taką może być doręczenie tytułu wykonawczego czy zawiadomienie o zajęciu składników majątkowego, podjęcie takich czynności wiąże się bowiem z wszczęciem postępowania egzekucyjnego, a zatem służy wyegzekwowaniu należnych składek.

(por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. z dnia 12 lipca 2017 roku, I SA Gd 737/17)

Zawieszenie biegu terminu przedawnienia sprawia, że w terminie przedawnienia nie uwzględnia się okresu, w którym bieg przedawnienia był zawieszony.

Zdaniem Sądu Okręgowego należności składkowe odwołującego J. W., mając na względzie cytowane wyżej przepisy i stanowiska judykatury, nie uległy przedawnieniu. Nie ulega wątpliwości, iż należności składkowe odwołującego nie uległy przedawnieniu do dnia 1 stycznia 2003 roku, a od dnia 1 stycznia 2003 roku obowiązywał 10-letni okres przedawnienia. Następnie od dnia 5 kwietnia 2004 roku do dnia 6 października 2015 roku było prowadzone postępowanie egzekucyjne. W dniu 7 października 2015 roku doszło do umorzenia postępowania egzekucyjnego. Tak więc co najmniej od dnia 5 kwietnia 2004 roku do dnia 7 października 2015 roku termin przedawnienia należności składkowych, zgodnie z art. 24B ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, był zawieszony, a więc nie biegł. Do należności składkowych, jak wykazano wyżej, stosuje się 10-letni termin przedawnienia i termin ten, na skutek jego zawieszenia przez okres trwania postępowania egzekucyjnego, jeszcze nie upłynął.

Do odwołującego nie ma zastosowanie art. 27 cytowanej wyżej ustawy z dnia 16 września 2011 roku w tym sensie, iż wobec niego nie biegł 5-letni okres przedawnienia należności składkowych od dnia 1 stycznia 2012 roku, gdyż zgodnie z art. 24 ust. 5B bieg terminu przedawnienia był zawieszony do dnia 7 października 2015 roku, kiedy to doszło do umorzenia postępowania egzekucyjnego i od tego dnia biegnie nowy 5-letni okres przedawnienia.

Tak więc na dzień wydania zaskarżonej decyzji organu rentowego należności składkowe J. W. nie uległy przedawnieniu i dlatego zaskarżona decyzja organu rentowego odpowiada prawu i odwołanie J. W., jako niezasadne, zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., podlegało oddaleniu.

SSO Stanisław Pilarczyk